

enige som muligt om, hvordan man skal gøre det.

For man kan jo se f.eks. i USA, hvor man har gjort op, hvordan CO₂-påvirkningen vil blive i løbet af de næste 10 år. Kort fortalt går man ind for, at de ting, man har sat i gang derovre, regner man med vil gøre så meget nytte, at man faktisk slet ikke behøver at gøre nogen ting. Det kan ikke være rigtigt.

Men at vi har den helt modsatte holdning i Danmark og måske i EU, er heller ikke rigtigt. For det er rigtigt, at man, som i de beregninger, de har lavet i USA, skal tage med, hvor meget planterne og skovene optager af CO₂-udslippet. Det er jo rigtigt. For det er noget af det vigtigste på hele jordkloden, det gælder ikke bare CO₂, men det gælder også andre ting, bl.a. kvælstof, det er jo planterne, der er den største aftager af de to ting.

Så derfor skal der findes en mellemvej. Det hjælper ikke noget, at vi i Danmark, i Europa, stiller os stejlt og siger: Det, amerikanerne siger, er ikke rigtigt. Men omvendt er den måde, de har regnet det ud på, måske heller ikke helt rigtigt. Derfor er jeg glad for, som jeg har forstået det i dag, også af vedtagelsesforslaget, at det er meget vidt; at vi giver ministeren vide beføjelser til at gå ned og forhandle. Det vil vi i Frihed 2000 støtte, for det er så nemt at se til den ene side og have den holdning, at det overhovedet ikke er et problem. Men ligefrem at være et lille religiøst land, og at vi skal gå alene, får vi ikke noget ud af.

Så vi vil fra Frihed 2000's side støtte det forslag til vedtagelse, der er fremsat af Venstre, Socialdemokratiet, De Konservative, De Radikale og CD. Og det er for at give, som jeg har sagt, ministeren så store forhandlingsmuligheder som muligt. Og vi ønsker, at ministeren vil lytte til det, vi siger. Somme tider, når vi har en miljødebat, er det, som om man har på fornemmelsen, at vi i Danmark tror, at vi alene kan klare det. Men jeg vil meget gerne, at ministeren lytter til det her og får så meget ud af forhandlingerne som muligt.

Miljø- og energiministeren (Svend Auken):

Jeg skal starte med at sige Folketingets ordførere tak for mange gode indlæg og mange relevante betragtninger, som jeg desværre ikke har mulighed for at kommentere alle sammen. Men jeg synes, det er flot, at partiernes repræsentanter og ordførere alle giver udtryk for dyb alvor, når det drejer sig om spørgsmålet om klimaforandring.

Alle giver tilslutning til den forhandlingslinje, Danmark har indtaget indtil nu. En meget aktiv dansk indsats, hvor vi først og fremmest sammen med vore kolleger i Europa presser på, for at verdenssamfundet ikke bare taler om problemet, men gør noget ved problemet. Jeg opfatter det sådan, at der var meget bred tilslutning.

Jeg ved godt, at hr. Kolstrup er meget skeptisk over for enkelte dele af det, der bliver talt om i selve Kyoto-protokollen, men jeg oplever det alligevel sådan, at der her i Folketinget er en tilslutning til protokollen, resultatet af mødet i Kyoto.

Og derfor er den uenighed, vi har, i virkeligheden: Hvor meget skal vi gøre i Danmark? Hvor meget skal vi gøre i de enkelte lande, og hvor meget skal vi bruge de internationale mekanismer? Den diskussion er vigtig, men den kan vi ikke nå at afslutte i dag. Det har vi ingen jordisk chance for at afslutte i dag. Jeg synes, det er vigtigt at kunne tage til Haag sammen med mine europæiske kolleger, sammen med kolleger fra ulandene og fra andre industrilande og sige, at der er bred, for ikke at sige enstemmig opbakning til den linje, vi står for.

Med hensyn til de to vedtagelser, der er lagt forslag frem om, en fra regeringspartierne, Venstre, De Konservative og CD og en fra SF, Enhedslisten og Kristeligt Folkeparti, er forskellen mellem de to ikke stor. Og det vil jeg kunne eftervise ved ét for ét at tage de punkter, der er i det forslag til vedtagelse, som fru Svanholt fremsatte på de tre partiers vegne.

For det første spørgsmålet om indledningen. Den er vi selvfølgelig helt enige om. Vi er også enige om den første pind, nemlig at det er vigtigt at kunne ratificere og løse de udestående problemer.

Vi er enige om den anden pinds understregning af, at man ikke må undergrave målsætningen. Det fremgår også af det forslag til vedtagelse, som hr. Martin Glerup har fremsat. Man understreger Kyoto-målene, og det er vi også enige om.

Hvad angår minimum 70 pct., har det jo været et dansk forhandlingsudspil, og derfor er der ikke nogen uenighed mellem mig og forslagsstillerne. Men det er alligevel en af de væsentligste grunde til, at jeg må anbefale Folketinget at undlade at stemme for dette her, at stemme imod dette her forslag til vedtagelse. Vi har givet os. Der er indgået et kompromis, som Danmark er en del af, på de 50 pct., og det er langt det mest progressive forslag, der ligger der. Og